

- 3) Der er en stigende opmærksomhed om betydningen af, at der ikke sker et uønsket kvalitetsfald, når man udliciterer, hvorfor kvalitetskravene skal præciseres i udbudsmateriale og kontrakt.
  - 4) Regeringen følger udviklingen og udarbejder årlige redegørelser til Finansudvalget.
  - 5) Finansministeriet vil i løbet af i år udarbejde den bebudede reviderede vejledning.
- Derfor mener regeringen ikke, at der på nuværende tidspunkt er behov for nye initiativer ud over de iværksatte på det statslige område.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Også når det gælder det kommunale område, må jeg konstatere, at med den måde, forespørgslen er stillet på, er der tale om en misforståelse: Udliciteringsarbejdet er nemlig ikke gået i stå.

De oplysninger, som vi har fra den kommunale sektor, peger egentlig snarere på, at anvendelsen af udliciteringer nu efter en årrække har fundet det, jeg vil kalde et naturligt leje.

På anlægsområdet er det næsten alle opgaver, der i dag udføres af private. Det er vel egentlig også ganske naturligt, at kommuner og amtskommuner ikke selv giver sig af med at bygge skoler og børnehaver, og hvad der ellers er tale om.

Med hensyn til de såkaldte myndighedsopgaver er der omvendt ikke nogen udliciteringer. Men det er der jo en helt naturlig forklaring på, nemlig at lovgivningen ganske enkelt ikke tillader kommuner og amter at udlicitere myndighedsopgaver.

Det politiske ansvar for at træffe de nødvendige beslutninger om omfanget og fordelingen af offentlige goder og byrder kan nemlig kun ligge ét sted, og det er hos de folkevalgte i kommunalbestyrelserne og i amtsrådene, og dér er det allerede af formelle grunde sådan, at det ansvar ikke kan udliciteres.

Så når vi på den måde har fået indkredset, hvad det er, der overhovedet kan udliciteres, kan man sætte den overskrift på, at det er ved udførelsen af disse beslutninger, dvs. driften af den kommunale virksomhed, der kan være tale om at bygge på eksterne leverandører.

De undersøgelser, der foreligger på nuværende tidspunkt, viser, at der især udliciteres driftsopgaver inden for det tekniske område, dvs. veje, miljø, forsyningsvirksomhed osv., og inden for tværgående servicefunktioner som f.eks.

rengøring, kantinedrift og edb-systemers vedligeholdelse og bevogtning; men det er klart, at omfanget varierer temmelig meget fra kommune til kommune.

Det er der heller ikke noget særlig mærkeligt i. Vi har kommunalt selvstyre i Danmark, og det er en naturlig konsekvens af det kommunale selvstyre, at man også selv vælger, i hvor høj grad man ønsker enten at lade kommunens egne ansatte udføre opgaver, eller man vil have en ekstern leverandør til det.

Derfor kan man helt nøgternt konstatere, at det hænger sammen med, at det er kommunerne, der har ansvaret for, at opgaverne løses tilfredsstillende, og derfor skal de også beslutte, om de selv vil tage sig af dem eller skal bede andre om det.

Jeg vil godt sige om det kommunale selvstyre, at i regeringen synes vi, det er et udmærket princip, og det har vi ikke tænkt os at ændre. Det vil så også sige, at for mig bliver udlicitering aldrig et spørgsmål om, hvor meget der udliciteres, men i langt højere grad et spørgsmål om, hvad der udliciteres, og hvordan det gøres.

For ikke at gentage finansministerens indlæg, vil jeg godt knytte nogle andre bemærkninger til de initiativer, regeringen har taget på det, jeg vil kalde randområderne i forbindelse med udliciteringsdiskussionen. For det første vil jeg godt fremhæve den nye lov om kommuners og amtskommuners adgang til at udføre opgaver for andre offentlige myndigheder, som under nogen opmærksomhed blev vedtaget i Folketinget sidste sommer. Denne lov giver mulighed for, at offentlige myndigheder ved løsningen af deres opgaver kan få glæde af den ekspertise, der ligger i kommunerne, og den vil medvirke til at skærpe de offentlige myndigheders opmærksomhed over for muligheden for at få flere opgaver udført eksternt.

Derfor er det faktisk regeringens opfattelse, at loven vil betyde, at offentlige myndigheder vil udbyde flere opgaver, nemlig i det omfang en ekstern leverandør – det være sig privat eller offentlig – i hvert enkelt tilfælde vurderes til at være bedst til at løse opgaven. På den måde vil loven bidrage til en mere effektiv udnyttelse af den offentlige sektors ressourcer, og samtidig vil konkurrencen mellem kommunerne indbyrdes og mellem kommunerne og private virksomheder om løsningen af opgaver i det offentlige blive styrket. Selv om vi har brugt megen tid på at diskutere det i Folketinget, vil jeg derfor i den forbindelse pege på, at loven indeholder nogle